

inden Lovforslaget bliver til Lov. Men, forsaavidt disse Forslag ere mindre vigtige, hvilket jo vistnok ogsaa forholder sig saaledes, troer jeg netop, at der i denne Omstændighed ligger en Sandsynlighed for, at de heller ikke ville foranledige megen Tidsspilde, og, da det dog er nødvendigt, at der maa være en vis Termin, til hvilken Loven skal træde i Kraft, og denne Termin dog nok ikke kan være den 1ste Februar, hvortil der kun er 9 Dage, men altsaa maa blive den 15de Februar, som der af Udvalget er foreslaaet, troer jeg, at der i dette Mellemrum vil være tilstrækkelig Tid til, at Loven kan blive vedtagen. Jeg troer ikke, at der er nogen Grund til at antage, at disse mindre vigtige Forslag, hvilke dog imidlertid efter Udvalgets Mening altid indeholde Forbedringer af Loven, — skulde give Anledning til, at Loven ikke skulde kunne blive færdig og udfomme saa betimeligt, at der endnu kunde være en passende Tid mellem den Dag, da den udkommer, og den Dag, da den skal træde i Kraft. — Hvad det andet Spørgsmaal angaar, da skal jeg ikke videre gaae ind derpaa. Jeg har troet at burde tiltræde det Forslag, som findes fremsat under Nr 2 af Udvalgets Mindretal, og som egentlig er foranlediget af Regjeringen. Det har forekommet mig, at dette Forslag traf en Middelvei, som var ret praktisk, idet derved nogle af de Ulemper kunne forhindres, som det vilde medføre, naar der blev givet en fuldkommen Frihed til at opnaae Consumtionsgodtgjørelse. Skulde det være upraktisk i nogen Henseende, saa er det maaskee med Hensyn til Udtrykket „Goldkøer,“ men da Regjeringen har erklæret, at Dpsynet nok vil see sig istand til at bedømme, hvilke Køer Godtgjørelsen kan tilkomme, og da der ialfald i Tvivlstilfælde vist ikke vil blive gjort Banfælgeligheder i denne Henseende, saa troer jeg dog ikke, at de Indvendinger, der forsa-

avidt ere anførte imod Forslaget, ville kunne tillægges nogen Gysdighed.

Formanden: Jeg veed ikke, om ellers Nogen ønsker at ytre sig? — I saa Fald er der begjert Afslutning af Forhandlingerne af følgende Medlemmer: P. Jørgensen, A. Jørgensen, Tang, P. C. Jørgensen, Flensborg, Dreier, P. Hansen, Stefensen, Thalbiger, Mortensen og S. Sørensen.

Ved den derpaa foretagne Afstemning blev Afslutning vedtagen med 28 Stemmer imod 5, og man gik saaledes over til Afstemningen over de stillede Forslag, som gav følgende Resultat:

1) Forslag ad § 7 af Udvalgets Fleertal — H. P. Hansen, Krabbe, Tang og Petersen — at de Ord i Slutningen af 1ste Afsnit:

„naar Udsørfelen skeer forinden 1ste Marts 1852“ udgaae.

forkastedes med 32 Stemmer imod 9.

2) Forslag af Udvalgets Mindretal — Junder, Knudsen og Køster —, at der efter Slutningen af 1ste Afsnit tilføies:

„Fremdeles godtgjøres Consumtionsafgiften i Tidsrummet fra 1ste til 31te Marts 1852 af Goldkøer, som udføres landværts, og af alle consumtionspligtige Varer, som søværts udføres til fremmede Steder, Island, Færøerne, Gronland og de vestindiske Colonier, naar Begjæringen om at erholde Godtgjørelsen udbetalt ledsages med en skriftlig, paa Tro og Love afgiven, Forsikkring om, at de udsibede Varer ei ere bestemte til at føres tilbage her til Landet.“

forkastedes med 31 Stemmer imod 6.

3) Forslag af Bjerring, M. P.

Bruun, Dahl, Frich og S. Sørensen: I sidste Passus, 2den Linie, sættes, istedetfor „1 Rbd.“ 2 Rbd.

forkastedes med 23 Stemmer imod 17.